

حقوق تطبیقی

دنیاله شماره پیش

دادگاههای اطفال

در حقوق جزائی فرانسه

خلاصه دفتر ثبت آراء و سوابق جزائی که مقامات قضائی به آن احتیاج دارند یعنی مادام که طفل به سن ۲۱ نرسیده است اول از دفتر دادگاه که رای داده است مطالبه میشود و درتالی از وزارت دادگستری و این مطالبه ممکن است با نامه سفارشی بعمل آید و یا آنکه بوسیله تلگراف در خواست گردد و بایستی حاوی هويت صغير باشد تا هرگونه تحقیقی را سهل نماید خلاصه که استخراج میشود نه فقط شامل اولین رایی است که داده شده بلکه حاوی تمام آرائیست که بعداً صادر گردیده است (بخش نامه وزارتی ۳۰ ژانویه ۱۹۱۴)

۳۳ - گزارشهای سالیانه

دادستانهای استان هر ساله راجع به عملیاتی که درباره سفار معمول گردیده است گزارشی به وزارت دادگستری میدهند (فرمان ۳۱ اوت ۱۹۱۳ ماده ۲۲) عناصر و مواد گزارشهای مزبور از دفتر ثبت نامبرده استخراج می گردد گزارشهای مزبور حاوی ملاحظاتی است که دادستان استان راجع به سیر ارتکاب گناه در حوزه خود شرح می دهد و در باب عملی کردن مقررات جدید و در خصوص روابط اشخاص و بنگاهها با مقامات قضائی و اداری میباشد مقصود از اشخاص و بنگاه اشخاصی است که صغیر به آنان سپرده میشود و یا بنگاه هائیکه اطفال تسلیم میگردند

ب - دفتر ثبت تقاضا نامه پژوهش - پژوهش از آراء دادگاه اداری بایستی از طریق تسلیم تقاضا نامه به منشی دادگاه بعمل آید بنا براین چنین نتیجه میشود که يك دفتر مخصوص بایستی بمنظور ثبت تقاضا نامه ها نگاهداری شود ۳ - دفتر درخواست ها - ماده ۱۰ و ۱۱ قانون دفتری را برای ثبت در خواست پیش بینی مینماید کلیه درخواست هائیکه از دادگاه میشود در دفتر مزبور ثبت میشود مندرجات در خواست بطور خلاصه درج میگردد و تاریخ و موضوع درخواست و نام نویسنده در آن نوشته میشود برای نگاهداری دفتر مزبور حقی به منشی دادگاه تعلق نمیگیرد (بخش نامه ۳۰ ژانویه ۱۹۱۴)

۳۲ - دفتر ثبت سوابق جزائی
آرائیکه راجع به صغیر ۱۳ ساله صادر میشود بایستی در دفتر سجل جزائی درج شود (قانون ۲۲ ژوئیه ۱۹۱۲) و راجع به صغیر ۱۳ تا ۱۸ ساله هم تغییری در قانون داده نشده است تمام آرائیکه بوسیله دادگاه اداری صادر میشود و مربوط به صغیر ۱۳ ساله است بایستی خلاصه شده و بوسیله دادسرا بوزارت دادگستری فرستاده شود و در آنجا يك خلاصه نگاهداشته میشود خلاصه مزبور در ظرف مدت پانزده روز از تاریخی که رای صادر شده است بوسیله منشی دادگاه تهیه میشود یعنی از تاریخی که حکم صورت قطعیت پیدا کرده است *

فصل دوم

بزه ۱۵ و جنایاتیکه نسبت به صغار مرتکب میشوند

قسمت اول

نگاه داری موقتی و قطعی صغار

۳۴ - نسخ يك قسمت از قانون ۱۹ آوریل ۱۸۹۸

قانون ۱۹ آوریل ۱۸۹۸ به مقامات قضائی حق داده است که راجع به بزه ها و جنایاتیکه در موقع نگاهداری صغار واقع میشود وارد شده و اظهار نظر نمایند ولی در آئیه اقداماتیکه بعمل میآید طبق قانون ۲۲ ژوئیه ۱۹۱۲ معمول میگردد و از این نقطه نظر ماده ۵ قانون ۱۹ آوریل ۱۸۹۸ نسخ میگردد ولی با وجودیکه دیوان کشور در این باب تصمیمی نگرفته است محقق است که نسخ مزبور برای يك قسمت معینی است و در قسمت بزه و جنایاتیکه صغار مرتکب میشوند بقوت خود باقی است زیرا این موضوع خارج از پیش بینی است که قانون ۱۹۱۲ مینماید

۳۵ - قواعد عمومی

در تمام موارد بزه و جنایات که نسبت به صغار ارتکاب میشود قانون ۱۹ آوریل به بازپرس حق تعقیب و اخذ تصمیمات موقتی میدهد و به دادگاهها و دادگاههای استان حق اخذ تصمیم قطعی داده است مقصد اصلی این قانون این نیست که پدر و مادر را از حقوق پدر و مادری و اختیارات قانونی محروم نماید قانون دیگری بتاريخ ۲۴ ژوئیه ۱۸۸۹ اختیارات آنانرا پیش بینی کرده است فقط قصد مقنن این بوده است که صغیر به اشخاص ناباب تسلیم نشود و با شخصیکه نمیتوانند اعمال اختیارات را نمایند داده نشود خلاصه کلام آنکه خواسته است ترتیب حفظ صغیر را بدهد نه سلب اختیار از پدر و مادر بنماید قضات میتوانند از اختیاراتیکه قانون به آنها عطا کرده است استفاده نمایند یعنی اگر تعقیب بعلت آنکه نسبت به صغیر بزه یا جنایتی وارد شده باشد مستلزم سلب اختیارات پدر است تا دادرس از همین قرار رفتار مینماید

۳۶ - اشخاصیکه صغیر ممکن است به آنها تسلیم شود حفظ صغیر ممکن است طبق مفاد ماده ۴ قانون ۱۹ آوریل ۱۸۹۸ به یکی از اقوام صغیر یا بیک شخص دیگر یا بیک بنگاه خیریه که مقامات قضائی تمین مینمایند سپرده شود قانون ۱۸۹۸ مثل قانون ۲۴ ژوئیه ۱۸۸۹ الزام نمیکند که بنگاه های خیریه بنگاهائی باشد که برای این کار تخصیص داده شده باشد بلکه هر جمعیت خیریه قابلیت نگاهداری صغیر را داراست قانون مراقبت ددرسان را شرط لازم دانسته راجع به اقوام اشخاص و بنگاههای خیریه محقق است که نمیتوانند عهده دار حفظ موقتی صغیر بشوند مگر اینکه رضایت آنها در این امر جلب شود

قسمت دوم

اقدامات موقتی

۳۷ - اختیارات باز پرس

بازپرسی که راجع بزه و جنایات وارد شده نسبت بصغیر تحقیقات مینماید بایستی راجع به حفظ موقتی صغیر تصمیم اتخاذ نماید (قانون ۱۹ آوریل ۱۸۹۸ ماده ۴) بازپرس ممکن است از این حق استفاده نماید یعنی نه فقط در بدو تحقیقات بلکه در هر موقع میتواند از این حق استفاده کند تا اینکه قرار قطعی خود را صادر نماید پس از آنکه بازپرس اطمینان حاصل کرد که شخص یا بنگاهی که برای حفظ صغیر معین شده است قبول این مسئولیت را کرده است بایستی پرونده کار را برای دادستان بفرستد در قراری که در این باب صادر مینماید بایستی قید کند که حفظ صغیر واگذار گردیده است و نظریه دادستان را کسب نماید بالاخره ماده ۴ نظریه دادستان را شرط دانسته است اگر متهم وکیل مشاور داشته باشد اقتضا دارد از صدور قرار مزبور مشارالیه را مستحضر نمایند و این دستور طبق مقررات قانون ۸ دسامبر ۱۸۹۷ میباشد .

ش . امیر علائی نا تمام